

да направи. Отнесли го косовѣтъ на най-високото дърво срѣдъ планината и го сложили на върха на дървото. После се събрали на съветъ, да решатъ какъ да го накажатъ. Дълго се карали. Най-после решили да изгорятъ живъ Шушу-Мушу предъ очитѣ на цѣлия свѣтъ.

Като измислили наказание за Шушу-Мушу, всички косове се разотишли да спятъ, да починатъ, та сутринята по-весело да гледатъ какъ ще гори лошиятъ Шушу-Мушу.

Само малкиятъ косъ не легналъ да спи. Той отишълъ при катеричката и ѝ казалъ:

— Слушай, иди при Шушу-Мушу и вижъ: ако се разкайва за ловавинитѣ,

които ни е сторилъ, ще го освободимъ. Колкото и да е лошъ, жалъ ми е за него.

Покатерила се катеричката при Шушу-Мушу. Подиръ малко се върнала.

— Не, — казала тя, — не се разкайва. — По-добре го изгорете. Такова лошо момче никога не съмъ виждала.

Докато тѣ разговаряли, гледатъ, единъ пѣтелъ се промъква въ тъмнината и право при Шушу-Мушу. Приближилъ се тайно малкиятъ косъ, да чуе какви новини носи пѣтелътъ.

— Лошо, брате, — казалъ пѣтелътъ на Шушу-Мушу. — Майка ти знае какви ловавини си правилъ, но като чу какво те чака сега, отъ жалъ се поболѣ. Една баба съ очила каза, че до утре нѣма да изтрае, ако ти не ѝ донесешъ отъ Бѣлия изворъ една орѣхова черупка съ вода. А Бѣлия изворъ е много, много далече. За да отидешъ и се върнешъ отъ тамъ за една нощъ, трѣбватъ ти по-бързи крила отъ моитѣ. Пъкъ и ти си пленникъ, какъ ще идешъ! Кажи ми какво да направя?

Шушу-Мушу мълчалъ. Като чулъ това малкиятъ косъ, свило се сърцето му отъ жалъ. Разперилъ той крилца

